

Het wereldberoemde Krollentrap
Vlooien Circus slaat zijn tenten op
in de hoofdstad van Australië, Sydney,
voor een paar voorstellingen.
Maar op een dag verdwijnt Stany,
het vervelende zoontje van de directeur.
Al snel blijkt dat hij ontvoerd is.
Maar door wie en waarom?

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C009115

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest
Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de
garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn
uit goed beheerde bossen.

Herdruk 2011/375
ISBN 978 90 8661 056 3
K.B. D/2005/0147/231
Bestelnr. 60 1020 433
NUR 191

Tekeningen: Emilie Lauwers

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk,
fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means
without written permission from the publisher.

AVI-niveau 8

Thema 5 Als het kriebelt

Paniek in het vlooien circus

Sabine De Vos

 die Keure

 Kameleon

Ik oefen.

act
respect
compleet
clown
acrobaat
directeur
secretaresse
spectaculair

limonade
familie
minister
ballerina's

salto's
chique
taxi
show
loge
pirouette
podium
typisch
stress
avenue
Australië
Sydney
Stany
Jefke
Tommy
marcheerde

centimeter
circus

wereld beroemd
circus directeur
vlooien geschiedenis
ballet vlooitjes
vlooien meisjes
haver mout pap
circus leerling
mensen voorstellingen
vlooien dame
flauw gevallen
vulkaan uitbarsting
vlooien hemel
vlooien agenten
vlooien priester
politie auto's
middag dutje
zenuw inzinking
politie bureau
boeren verstand
schouder klopje

och tend die ren
ze nuw ach tig
ver ant woor de lijk
dichtst bij zijn de

wereldberoemd
circusdirecteur
vlooiengeschiedenis
balletvlooitjes
vlooiengemeisjes
havermoutpap
circusleerling
mensenvoorstellingen
vlooiendame
flauwgevallen
vulkaanuitbarsting
vlooienhemel
vlooiensagenten
vlooienspriester
politieauto's
middagdutje
zenuwinzinking
politiebureau
boerenverstand
schouderklopje

ochtenddieren
zenuwachtig
verantwoordelijk
dichtstbijzijnde

blz.

- 2 Ook de Japanse tweeling **oogst veel succes**.
Ook de Japanse tweeling **heeft veel succes**.
- 2 Hij is altijd gekleed in een chique **jas met lange panden** zoals het een echte directeur **betaamt**.
Hij is altijd gekleed in een chique jas met lange stroken achteraan. Zo hoort het voor een echte directeur.
- 2 Jefke **veegt er zijn voeten aan**.
Jefke **zet zich helemaal niet in**.
- 2 **Wonder boven wonder** is Tommy zijn beste vriend.
Vreemd genoeg is Tommy zijn beste vriend.
- 4 Een **sint-bernardshond** is een grote hond met lange haren.
- 5 Tommy heeft een zeer **gewichtige** taak.
Tommy heeft een zeer **belangrijke** taak.
- 5 De show ging door in de **loge** van de burgemeester.
De show ging door in de ruimte waar de burgemeester zit in de opera.
- 6 Meneer Trotmans kwam op **in vol ornaat**.
Meneer Trotmans kwam op **in chique kleren**.
- 6 Het optreden **kon niet meer stuk**.
Het optreden **kon niet meer mislukken**.
- 7 Een **pirouette** is de beweging die je maakt door in rondjes op één voet te draaien.
- 7 Renaat haalde **halsbrekende toeren** uit in de lucht.
Renaat voerde **gevaarlijke bewegingen** uit in de lucht.
- 7 Vlooiën zijn niet **vuurbestendig**.
Vlooiën zijn niet **bestand tegen vuur**.
- 7 Jo **liet een diepe stilte vallen** in de loge.
Jo **liet het heel stil worden** in de loge.
- 9 **Niemand was er rouwig om, ware het niet** om de directeur.
Niemand vond het erg, behalve de directeur.
- 13 Dit was **waarlijk** voor iedereen de beste oplossing.
Dit was **echt** voor iedereen de beste oplossing.
- 15 Een **informant** is iemand die informatie geeft.
- 19 Higgend keken ze de brede **avenue** rond.
Higgend keken ze de brede **laan** rond.
- 20 Haar **hernia** deed hals veel pijn.
Ze had erg veel pijn aan haar rug.

Paniek in het vlooiën circus

Mag ik u voorstellen: meneer Trotmans.
Meneer Trotmans is directeur van het Krollentrap Vlooiën Circus.
Enkel de beste studenten van de Krollentrap School mogen er optreden.
Het Krollentrap Vlooiën Circus is wereldberoemd.

Van de vlooiën keizer van China tot de vlooiën president van Amerika, voor iedereen heeft het circus al opgetreden. Het meest spectaculair is de vuurspuwende vlo Julio. Maar ook Jo, de salto-vlo is ongelooflijk. En Ariko en Oraki, de Japanse tweeling die op koorden danst, oogst veel succes 📖. Meneer Trotmans zelf is een statige, oude vlo. Altijd gekleed in een chique rode jas met lange panden 📖. Zoals het een echte circusdirecteur betaamt 📖. Vroeger was hij zelf ook artiest maar daarvoor is hij nu te oud. Hij was clown en hoopte dat zijn zoon hem zou opvolgen. Helaas is zijn zoon niet zo'n groot talent. Maar daarover straks meer.

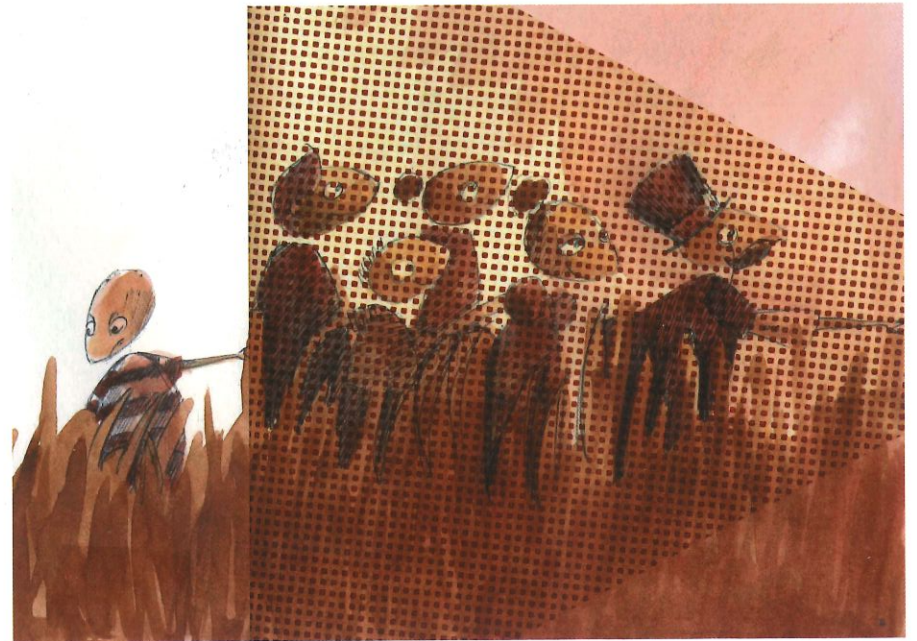
Maak even kennis met een paar van de artiesten. Jefke is een pientere vlo die graag grapjes uithaalt. Hij wil helemaal geen circusvlo zijn maar hij moet van zijn papa. Een circusvlo in de familie hebben is een hele eer. Zoiets als een minister in je familie hebben. Jefke veegt er dus eigenlijk zijn voeten aan 📖. Wonder boven wonder 📖 is Tommy zijn beste vriend. Tommy was de beste student van de Krollentrap School vorig jaar. Hij weet alles van vlooiengeschiedenis, kan rekenen als de beste en is ook nog eens de snelste, lenigste en meest gespierde vlo. Alle balletvlooitjes liggen aan zijn voeten.

Lisa, Mona, Sara en Fatou zijn de mooiste vlooiënmeisjes in het circus. Ze dragen de ganse dag hun tutu's en lopen op hun tippen. En dan is er dus Stany, het zoontje van de directeur. Stany is stout, lui en een echte pestkop. Niemand wil de vriend zijn van Stany. Stany smeert lijm op de stoelen van de meisjes zodat ze er met hun tutu's blijven aanplakken. Stany strooit zout in de havermoutpap zodat iedereen buikloop heeft. Wist je dat vlooiën alleen maar havermoutpap eten? En soms eens een stukje fruit of een koekje. Als het feest is.

Stany smeert de deurklinken in met stroop.
 Stany strooit knikkers in het rond zodat iedereen valt.
 Stany doet alsof hij flauwvalt om de meisjes te laten schrikken. Stany is een echt ettertje.
 Meneer Trotmans vindt het vreselijk dat zijn zoon zo'n ettertje is.
 Want meneer Trotmans is een heel lieve, eerlijke man.
 Maar Stany luistert niet naar hem.
 En thuis ook niet naar zijn mama, zegt Filou.
 Dat is een circusleerling uit het derde jaar die er ooit eens is gaan spelen.
 Het moet verschrikkelijk geweest zijn.
 Filou is nooit nog teruggegaan.

Vorig jaar moest de Krollentrap Circus School optreden in de opera van Sydney, de hoofdstad van Australië.
 De opera was helemaal uitverkocht, wel tien keer!
 Natuurlijk niet als er mensenvoorstellingen waren.
 Zo zijn vlooiën niet, ze laten de mensen met rust.
 De voorstellingen waren telkens 's ochtends vroeg.
 Vlooiën zijn ochtenddieren, dan zijn ze op hun best.
 Ze vlogen naar Australië in de pels van een grote sint-bernardshond 📖.
 Honden moeten in het ruim van een vliegtuig in een kooi.
 Australië is urenlang vliegen, bijna een ganse dag!
 Uitgeput namen de vlooiën dezelfde taxi dan de hond.
 Toevallig moest die in de buurt van de opera zijn.

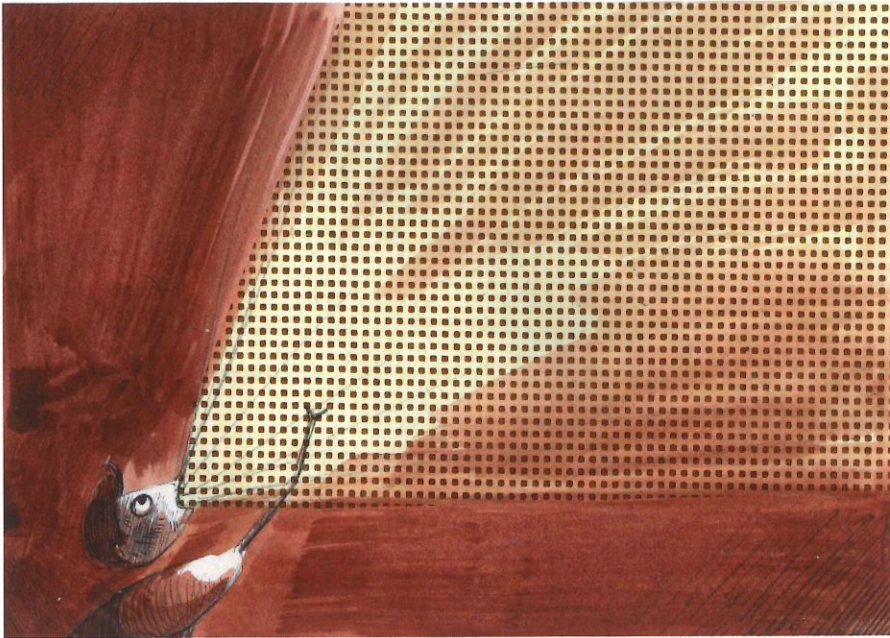
Aangekomen zochten ze zich een warm plekje in het parket en vielen in een diepe slaap.

De volgende ochtend hadden ze al meteen hun eerste show.
 De artiesten waren zenuwachtig, voor Jefke was het zijn eerste keer. Hij mocht de artiesten een handdoek geven als ze klaar waren. Tommy was verantwoordelijk voor het licht tijdens de show. Een zeer gewichtige 📖 taak.
 Tommy liep dan ook rond alsof hij de baas was.
 De meisjes dansten als elfjes, zo mooi.
 De show ging door in de loge 📖 van de burgemeester.
 Een loge in rood fluweel met gouden muren.

Het podium was de zetel van de burgemeester.
 Daar was voor de gelegenheid een rood doek gespannen.
 De loge zat bomvol, stemmen gonsden.
 Meneer Trotmans kwam op in vol ornaat 📖.
 Hij heette het publiek welkom en kreeg al meteen een stevig applaus.
 De loge zat vol met kinderen die van hun ouders hadden gehoord hoe spectaculair het Krollentrap Vlooien Circus wel niet was.
 Je voelde dat het optreden al niet meer stuk kon 📖, en het moest nog beginnen.

De drie ballerina's kwamen eerst op.
 Sierlijk draaiden ze pirouettes 📖 en deden de meest onmogelijke dingen met hun zes poten.
 De hele zaal gonsde van de 'ah's' en de 'oh's'.
 Dan kwam Renaat de acrobaat.
 Die haalde halsbrekende toeren 📖 uit in de lucht.
 Hij wandelde op dunne touwen en hing ondersteboven aan het plafond. Dat kunnen vlooien normaalgezien niet. Maar ze kunnen wel vliegen.
 Jo, de salto-vlo, kan in volle vlucht wel tien salto's maken.
 Zonder zijn vleugels te gebruiken springt hij van paal naar paal. Geblinddoekt en wel tien centimeter boven de grond!
 Er is al eens een vlooiendame in het publiek flauwgefallen.
 Ze dacht dat Jo dood lag op het podium. Maar dat grapje haalt hij altijd uit op het einde van zijn show.
 En als het publiek in opperste verbazing met open mond zit te staren en denkt dat het echt niet normaal is wat die vlooien kunnen, dan komt Julio op, de vuurspuwende vlo.
 Hij heeft altijd een zilveren glitterpak aan.
 Een pak dat tegen vuur kan.
 Want vlooien zijn niet vuurbestendig 📖.
 Het kleinste vlammetje en floeps, de vlo is dood.
 Julio liet eerst een diepe stilte vallen 📖 in de loge.
 Dan wandelde hij gewichtig naar het publiek en spuwde een onschuldig vlammetje.
 Het publiek deinsde al geschrokken achteruit.
 Julio is een sterke, grote vlo met haar op zijn borst.

Hij pakte een bus benzine en klokte ze in een keer naar binnen. En dan begon het grote werk. Hij schepte zijn longen vol lucht en spuwde de ene supervlam na de andere de loge in. In rood, oranje en donkergeel. De hele loge lichtte op, alsof ze echt in vuur stond. Het leek wel een vulkaanuitbarsting. Na zijn act moest het publiek even bekomen en Julio werd uitgeblust van het podium gedragen. Het was toen pas dat de verdwijning van Stany opgemerkt werd. Stany staat normaalgezien klaar om Julio te helpen. Hij brengt hem naar zijn kleedkamer, geeft hem limonade om zijn mond te spoelen en masseert zijn schouders.

Julio is de enige voor wie Stany respect heeft. Ja meneer Julio, nee meneer Julio. Een lammetje is hij dan. Maar die dag in Australië stond Stany er niet. Eerst dachten de anderen dat het een slechte grap was. Typisch Stany. Maar toen hij na een halfuur nog niet opgedoken was, werd er alarm geslagen. De ganse opera werd afgezocht. Voor een vlo is de opera ongeveer zo groot als de Noordpool voor een mens. Ze waren dus wel eventjes bezig. Maar Stany werd niet gevonden. Nu was niemand daar echt rouwig om , ware het niet om de directeur. Meneer Trotmans hilde tranen met tuiten. Zijn hart was duidelijk gebroken. Hij sloot zich op in zijn kamer en snikte luid door de muren heen.

De Australische vlooiën die in de opera woonden, boden hulp aan. Zij kenden het gebouw beter dan wie ook. Elk hoekje en kantje werd onderzocht. Maar Stany werd niet gevonden. Het ergste zou toch niet gebeurd zijn? Doodgetrapt door een mens? Die trappen met hun lompe voeten duizenden vlooiën kinderen dood. Miljoenen elk jaar. Want mensen zien vlooiën niet graag. Ze vermoorden ze massaal: met stofzuigers, spuitbussen en natte dweilen. Meneer Trotmans werd ziek van de idee alleen al.

Maar ook dat bleek het niet te zijn.
 Stany was van de aardbodem verdwenen.
 Hij zou nooit weglopen, daarvoor was hij te lui.
 Maar waar was hij dan wel?
 De volgende dag kreeg meneer Trotmans een brief.

*'Beste meneer Trotmans van het Krollentrap Vlooien Circus,
 U kent mij niet maar ik u wel. Mijn naam is mevrouw
 Belleman van het Huidjeuk Vlooien Circus.
 Mijn hele leven al probeer ik even goed te zijn dan u maar
 dat lukt niet. Overal waar we komen, is iedereen zo vol lof
 over u dat ik er ziek ben van geworden.'*

*Ik heb niet lang meer te leven.
 Mijn dochter Kribbel gaat het circus overnemen.
 Ik hoorde dat u een zoon hebt.
 Als die twee zouden trouwen, zouden onze circussen één
 groot wereldberoemd circus worden.
 Dan kan ik rustig vertrekken naar de vlooienhemel.
 Daarom heb ik uw zoon ontvoerd.
 Willen of niet, hij zal met mijn dochter trouwen.
 Het huwelijk zal plaatsvinden morgen om drie uur in de
 namiddag op een geheime plek.
 Probeer hem niet te vinden. Eens hij getrouwd is, krijgt u
 de nodige papieren toegestuurd.
 Lang leve het Krollentrap – Huidjeuk Vlooien Circus!'*

Meneer Trotmans viel echt flauw toen hij die brief las.
 Juffrouw Sprietjes, zijn trouwe secretaresse, bracht hem bij
 met wat bloedpoeder. De Vlooien Politie van Sydney werd er
 onmiddellijk bijgeroepen.
 Het Huidjeuk Circus bleek inderdaad ook in de stad te zijn
 voor een paar voorstellingen. Maar niemand kwam kijken.
 Hun zalen waren leeg.
 De politie wist waar het Huidjeuk Vlooien Circus zijn tenten
 had opgeslagen. Ze stuurden er meteen vlooienagenten
 naartoe. Maar de vlooien waren weggevlogen.
 Nergens een spoor meer te vinden.
 En een vlo is zo vreselijk klein.
 Begin maar eens te zoeken in een grootstad als Sydney.

Meneer Trotmans hilde tranen met tuiten.
Ze zouden zijn schatje nooit vinden tegen de volgende
middag drie uur.
Iedereen liep over van medelijden met de arme man.
De een bracht hem korreltjes honing, de ander legde natte
doekjes op zijn gloeiend voorhoofd.
Waar was Stany?

Ergens ver weg in een kelder van een dierenasiel,
hilde Stany dikke tranen. Zijn bruid Kribbel was net haar
bruidsjurk komen tonen.

Het kind was dolgelukkig. Eindelijk iemand die met haar
wou trouwen. En dan nog zo'n belangrijk iemand!
De zoon van het Trotmans Vlooien Circus!
Haar bedje was gespreid. Nooit zou ze nog hoeven te
werken. Ze trad nu nog op als ballerina in hun circus maar
dat bleek toch niet zo'n goed idee.
Ze miste 'het', zei de leraar. Maar wat was 'het'?
Ze wou liever niks doen, kindjes krijgen en genieten van het
leven. Maar daarvoor was geld nodig en kijk, dat had ze nu.
Die Stany zag er wel een ettertje uit, maar goed.
Daar zou ze wel leren mee leven.
Haar allerliefste mammie, ook haar lijden was voorbij.
Nee, dit was waarlijk voor iedereen de beste oplossing.
Verrukt sprong Kribbel een gaatje in de lucht.

Jefke en Tommy volgden alles wat de politie deed op de voet.
Ze luisterden zo veel mogelijk gesprekken af.
Ze vonden alles superspannend.
Waar Stany was, kon hen al veel minder schelen.
Ze voelden zich even als helden in een film.
De politie had hen ondervraagd. Niet dat ze iets wisten,
jammer genoeg. Wisten ze maar iets, dan zouden ze
tenminste belangrijk zijn voor het onderzoek.
Nu liep de politie hen alweer straal voorbij.
De uren gingen voorbij, de avond viel over Sydney.
Nog altijd geen spoor van Stany. Die arme meneer Trotmans
was al twee honderdste van een gram vermagerd.

De voorstelling van die avond was natuurlijk afgelast. Iedereen die het verhaal hoorde, beloofde te helpen. Er was bijna geen vlo meer in Sydney die niet op de hoogte was.

De volgende dag brak aan.

Kribbel trok verrukt haar bruidsjurk aan.

Stany was de ganse nacht niet gestopt met huilen.

Doodmoe trok hij het feestpak aan dat mevrouw Belleman voor hem had gekocht. Het kwam niet in hem op weg te lopen of zelf iets te ondernemen.

Daarvoor was hij te lui en te dom.

Het was een prachtige dag in Sydney.

Op de rug van een oude straatkat wandelden de vlooiën van het Huidjeuk Vlooiën Circus naar de dichtstbijzijnde kerk.

Ook vlooiën kunnen katholiek zijn.

De vlooiënpriester stond al klaar.

Voor de rest was er geen kat, op de straathond na.

Die ging rustig zijn pels likken op het altaar.

Hij schudde even en alle vlooiën vielen op de grond.

Maar achter de biechtstoel stond James, de kerkvlo.

James de kerkvlo had van zijn buurvrouw gehoord dat er een vlo ontvoerd was. En deze kerel leek daar wel wat op! Dat moest hij gaan rondvertellen!

Niks reist sneller dan woorden.

Twee uur later waren ze al ter ore gekomen van de politie.

Die had in de hele stad informanten zitten.

Jammer genoeg zijn reizende woorden niet altijd waar.

Zo was het verhaal van James al te horen in tien verschillende versies.

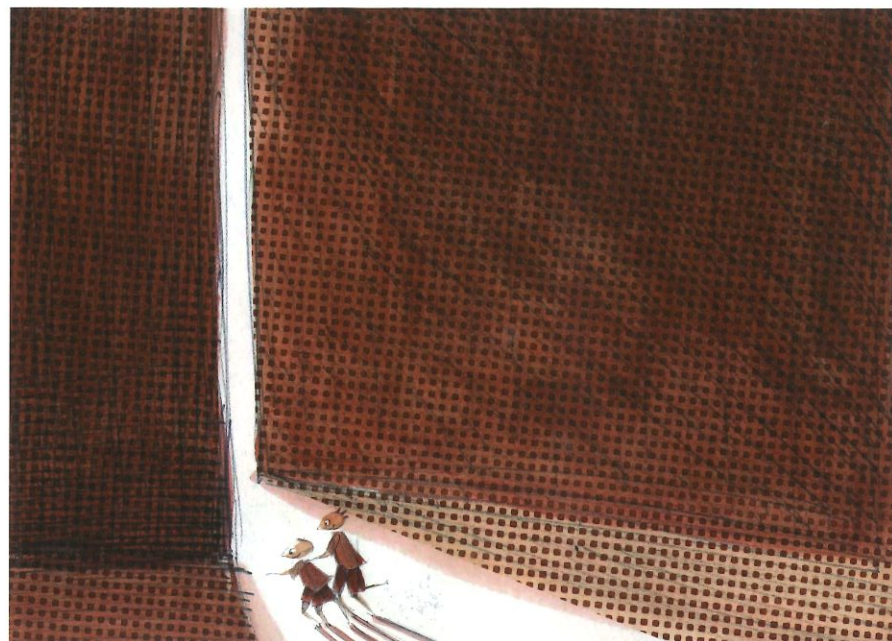
Volgens de een was Stany gezien op de rug van een paard in het stadspark. Een andere informant zweerde dat hij Stany had gezien in de supermarkt. Volgens nog een ander was hij die nacht doodgereden op de stadsring. Dat vertelde de politie die arme meneer Trotmans maar niet.

En Stany was gezien in vijf verschillende kerken.

De politie schakelde al haar manschappen in om alle verhalen te gaan uitpluizen.

Daar zouden ze nooit op tijd mee klaar zijn. Iedereen staarde naar de klok van de opera. Die stond al op tien uur. Nog vijf uur en Stany zou een getrouwd man zijn. Wat een gek idee, vonden Jefke en Tommy. Ze besloten de politie een handje te helpen. 'Sydney is een hele grote stad. En toch is Stany volgens mij helemaal niet zo ver van hier', zei Jefke. 'Dat denk ik ook', beaamde Tommy, 'de supermarkt sluit ik uit. Stany is nog nooit naar een supermarkt geweest. Wat zou een vlo doen in een supermarkt? Alles is daar veel te proper. Op een paard zou hij ook nooit zitten. Hij heeft hoogtevrees. Volgens mij zit hij inderdaad in een kerk. Al helemaal klaar om te trouwen.' 'Maar in welke kerk? Je hoorde wat de politie zei. Hij kan wel in vijf kerken zitten!'

Tommy dacht diep na. Hij sloot zelfs zijn ogen. Zo kon hij nog dieper nadenken. En het leek slim. Tommy was ook slim. 'Als hij hier in de buurt is, moet hij wel in de dichtstbijzijnde kerk zitten.' 'Wat ben je toch slim', paaide Jefke, die allang hetzelfde dacht. Maar hij wist dat zijn vriend het graag nog eens hoorde. Jefke en Tommy wandelden naar de kerk op het eind van de straat. Politieauto's zoefden hen voorbij maar stopten niet. Ze passeerden een dierenasiel.

'Zouden hier ook vlooiën zitten?', vroeg Jefke. 'Wees maar zeker, maar geen kat die het weet', lachte Tommy. Ze lachten hartelijk om het grapje. Ze sprongen op een chique labrador om het wat sneller te laten gaan. In een mum van tijd stonden ze voor de reusachtige poort van de kerk. Door een spleetje kropen ze naar binnen. De kerk was enorm. Felgekleurde schaduwen vielen door de glasramen naar binnen. Het was muisstil. Zo stil dat je het stof hoorde waaien. Ze holden door de kerk tot aan het altaar. Daar hoorden ze plots de stem van een priester.

'Neemt gij, Stany Trotmans, deze jongedame tot uw wettige echtgenote?'

En daar stond Stany, in een mal groen pak.

Naast hem stond een meisje in een lelijke jurk.

Ze keek boos naar Stany want die antwoordde niet.

Hij huilde en riep om zijn papa.

Jefke en Tommy stompten elkaar.

Moet je Stany zien! De held ...

'Wat doen we nu?', fluisterde Jefke. 'We moeten wel snel zijn, anders is Stany getrouwd!'

Weer dacht Tommy diep na.

'De politie! We moeten de politie waarschuwen!'

Wat gaan we anders doen, Stany op onze beurt ontvoeren?', fluisterde hij. Hij was wat in paniek.

Tommy was dan wel slim maar met stress kon hij niet om.

'Zouden we niet beter ...', probeerde Jefke, die dan weer gezond boerenverstand had. Hij dacht dat wachten op de politie veel te lang zou duren. En hij zou gelijk krijgen.

'Nee, nee, we moeten de politie waarschuwen!'

Tommy holde al naar buiten. De straathond hief even zijn kop op toen de twee vlooiën een zuchtje wind maakten bij het naar buiten hollen.

Hijgend keken ze de brede avenue rond.

Er was natuurlijk geen vlooiënpolitie te zien.

Het verkeer raasde voorbij. Duizenden voeten passeerden.

Zeër gevaarlijk voor een kleine vlo.

Ze sprongen op een straatkat in de hoop dat die politie zou passeren. Maar de kat wandelde naar het stadspark voor een middagdutje.

En de tijd, die tikte maar. Ook binnen in de kerk.

'Wel jongeman, je zegt zo weinig?', maakte de priester zich boos. Dit had hij nog nooit meegemaakt.

Een vlo die huilde op zijn trouwdag.

'Ik heb niet de hele dag, hoor', zei hij, 'er trouwen nog drie koppels vandaag. Ik heb er jullie maar eventjes tussen genomen. Jullie stonden helemaal niet gepland.'

Kribbel, de bruid, werd bozer met de minuut. Mevrouw Belleman, de moeder, was een zenuwzinking nabij.

Mijn plan werkt niet, besepte ze geschrokken.

Daar had ze nu niet aan gedacht, dat die jongen misschien nee zou zeggen. Ze sleepte zich moeizaam naar hem toe.

Haar hernia deed hels veel pijn.

'Ik zou maar snel ja zeggen als ik jou was', dreigde ze, 'of morgen heeft je papa geen circus meer. In vlammen opgegaan.'

Maar Stany zei nog altijd niet 'ja', hij hilde alleen maar nog harder. De priester werd nu echt lastig.

'Luister vlooien, ik moet nu een andere bruiloft doen.

'Ik kom over een halfuur terug. Maak dat jullie tegen dan weten wat jullie willen.'

Boos marcheerde hij met een flinke stap naar buiten.

Ondertussen hadden Jefke en Tommy in het park eindelijk politiemannen gevonden. Snel legden ze alles uit en sleurden de mannen mee naar de kerk.

Gelukkig lopen in een grootstad altijd wel straatkatten die je als taxi kunt gebruiken. Het was druk op de taxi.

De oude kat zat vol vlooien. Jefke vertelde hun wat ze van plan waren. Iedereen had al van de ontvoering van Stany gehoord en wou dan ook niks van het spektakel missen.

Met zeker honderd vlooien vielen ze de kerk binnen.

De straathond hief even een lui oor op.

Wat was het hier een drukte vandaag, dacht hij voor hij weer in slaap viel.

De verrassing was compleet.

Bij het altaar was iedereen aan het huilen.

Stany omdat hij helemaal niet wilde trouwen.

Kribbel omdat Stany niet met haar wilde trouwen.

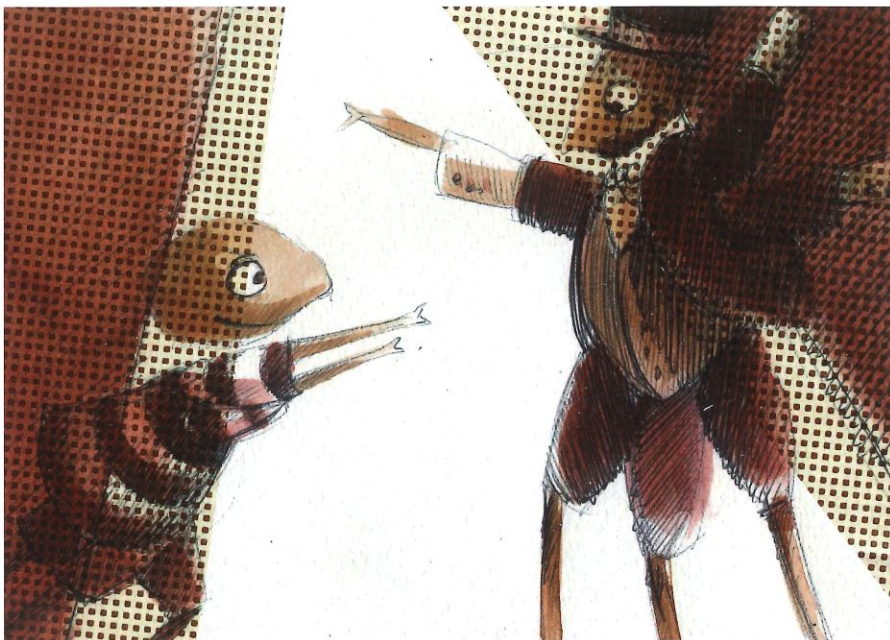
En mevrouw Belleman omdat die Stany niet met haar dochter wou trouwen. De situatie zat muurvast.

'Handen omhoog!', riep de politie, zoals in een echte politiefilm.

En dan gebeurde alles door elkaar.

De familie Belleman werd naar het politiebureau gebracht.

De priester werd verwittigd dat het huwelijk niet doorging. De straathond ging ergens anders slapen, er was te veel lawaai.

Stany werd naar zijn papa gebracht die zich prompt beter voelde. Kortom, de toekomst van het Krollentrap Vlooiën Circus was niet meer in gevaar.

En dat dankzij de twee helden: Jefke en Tommy.

Ze kregen een schouderklopje van de politie.

En meneer Krollentrap was hen eeuwig dankbaar.

'Onthoud een ding, jongens, je mag alleen maar trouwen omdat je iemand zo graag ziet dat het pijn doet aan je hart, anders nooit. En nu gaan we feesten!'

Avond na avond zat het circus vol en weergalmde het applaus tot ver buiten de opera van Sydney.

Lang leve het Krollentrap Vlooiën Circus!